Dosarul nr. 1-169/22 /1-22087627-32-1-21062022/

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 martie 2026 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier: Andreia Cobzac, Elena Guștiuc, Leonora Galbici, Parascovia Nița

Cu participarea:
Procurorului Grigorii Ciochină, Ghenadie Beregoi
Avocatului Marin Aftenii

a examinat în şedinţa de judecată publică, în sediul instanţei, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui:

Plămădeală *****, născut la *****, cod personal *****, originar şi domiciliat în s. *****, r. *****, nesupus militar, cetăţean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreţinere, anterior nejudecat, în stare de reținere și arest nu s-a aflat în prezenta cauză penală;

de comiterea infracțiunii prevăzută în art. 264[1] alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 21.06.2022 până la 13.03.2026, distribuit în procedura judecătorului, Mihaela Angheluță la 28.05.2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța.

c o n s t a t ă:

Plămădeală **,** la *****, aproximativ la ora 21:58, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, a ignorat prevederile art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 a condus automobilul de model „**********” cu numărul de înmatriculare *****, pe o stradă din s. *****, r. *****, până când a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului de Poliţie *****, care se aflau în exercitarea obligațiunilor de serviciu, unde în urma controlului efectuat de către ultimii, s-a constatat că Plămădeală *****prezintă suspecţii referitor la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt pentru ce i s-a solicitat testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate. În urma testării cu ajutorul mijlocului tehnico-științific de constatare a stării de ebrietate de model „**********”, s-a confirmat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.38 mg/1, care conform prevederilor art. 134[12] din Codul penal se califica ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui Plămădeală *****, în baza art. 264[1] alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova (în vigoare la data comiterii) și anume: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Privind procedura.

În ședința de judecată inculpatul, Plămădeală *****, nu a recunoscut vina în cele săvârșite.

Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba de stat, în şedinţă publică, cu participarea acuzatorului de stat, Ghenadie Beregoi, a inculpatului, Plămădeală ***** și a apărătorului acestuia, Marin Aftenii, cu asistența căruia inculpatul a fost de acord, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii la proces.

Argumentele inculpatului.

În ședința de judecată, inculpatul a menționat că la 27 mai 2022, seara după lucru venea de pe deal, cu automobilul de model „Volkswagen”, după o zi de lucru cu tractorul. Apropiindu-se de casă pe o stradă auxiliară a s. *****, r. *****, a observat că staționa un automobil fără girofaruri pornite, au fost conectate în timp ce se apropia de acel automobil. Din automobil a coborât Chiruța *****. Fiind stopat i-au fost cerute actele și să coboare din mașină. Ulterior i-a fost propusă testarea alcoolscopică. Peste ceva timp dintr-o ogradă s-a apropiat și *****, care în perioada cât el activa în Primărie, a fost inspector de sector și îl cunoștea destul de bine. I-au spus că testarea alcoolscopică este o procedură obligatorie pe care trebuie să o treacă, dar o să fie totul în regulă, ca mai apoi să-i spună că aparatul ***** a arătat supra normă și că trebuie să le dea permisul pentru a fi ridicat. În momentul când a înțeles că asta a fost o farsă bine organizată era deja tîrziu. Ulterior a fost anunțat că a fost inițiat un dosar penal. Nu-și aduce aminte cum a avut loc procedura de testare, dacă era sau nu sigilat mușcucul. Rezultatul testului a fost în jur de 38 sau 37. A fost de-acord cu rezultatul testului, deoarece i s-a spus că totul o să fie bine. A luat în glumă toate astea. Chiruță era în uniformă de serviciu însă ***** posibil nu era îmbrăcat în uniformă.

Cu privire la analiza probelor.

În vederea prezentării învinuirii, acuzarea a prezentat ansamblul de probe administrate şi cercetate în şedinţa de judecată şi anume:

- *declarațiile martorului*, Chiruța *****, care a menționat că așa cum au trecut mulți ani de fapta respectivă susține cele declarate la faza urmăririi penale. Nu ține minte în ce an și perioada, dar posibil să fi fost *****, în localitatea *****, r. ***** a stopat unitatea de transport la volanul căreia se afla Plămădeală *****, din motiv că avea un mers agresiv și posibil avea probleme la iluminare. El se afla afară, lângă automobilul de serviciu, care era cu girofarul conectat, pe o stradă secundară cu ieșirea la un teren agricol. După ce a fost stopat a fost identificat. În timpul discuției din cavitatea bucală a conducătorului auto se simțea miros de alcool, din care motiv i-a fost propusă testarea cu aparatul Drager”, ultimul fiind de-acord. În urma testării de către el personal, rezultatul testării, care i-a fost adus la cunoștință lui Plămădeală *****și cu care ultimul a fost de-acord, a fost pozitiv. Ultimul nu a dorit să meargă la spital pentru prelevarea probelor biologice. Nu-și aduce aminte câte persoane erau la fața locului pe parcursul documentării. Certificatul de omologare și testare a aparatului „Drager” indicat în test este anexat la materialele cauzei (f.d.169);
- *declarațiile martorului, Vasile *****,* care a menționat în ședința de judecată că evenimentul a avut loc cu trei ani în urmă, posibil în r. *****, s. *****. Plămădeală *****a fost supus testării alcoolscopice de către Chiruța *****. Nu-și aduce aminte dacă i-

au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile procesuale și dacă Plămădeală a fost de-acord cu rezultatul testării. Plămădeală *****se afla singur în automobil. Nu-și aduce aminte dacă automobilul a fost dus la parcarea specială și dacă lui Plămădeală *****i-a fost propus să treacă examenul medical și care a fost motivul stopării, dar era ceva legat cu iluminarea. Nu î-și aduce aminte dacă Plămădeală *****a comunicat despre faptul dacă a consumat sau nu băuturi alcoolice. Pe Varzaru Tudor îl cunoaște, el s-a apropiat între timp. În momentul opririi lui Plămădeală *****se afla în nemijlocita apropiere de automobil, discuta cu o persoană (f.d.170);

Mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

- *procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii*, din *****, înregistrat în care este indicat faptul stopării automobilului de model „**********” cu numărul de înmatriculare*****, pe una din străzile din s. Văsieni r. *****, la volanul căruia se afla Plămădeală *****, precum şi rezultatul testării cu aparatul *****care a indicat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/1 (f.d.4);
- *procesul-verbal de constatare/infirmare a stării de ebrietate alcoolică*, din *****, în cadrul căreia a fost constatat faptul conducerii mijlocului de transport de model „**********” cu numărul de înmatriculare*****, în stare de ebrietate alcoolică de către Plămădeală *****, precum şi rezultatul testării cu aparatul *****care a indicat concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/1 (f.d.6);
- *procesul-verbal de ridicare din* *****, în cadrul căreia de la Chiruţa *****, angajat al IP *****, au fost ridicate două înregistrări video, stocate pe un disc magnetic de tip CD (f.d.16);
- *procesul verbal de examinare din* *****, în cadrul căreia au fost examinate înregistrările video din data de *****, în urma examinării fiind stabilit momentul testării cu ajutorul mijlocului tehnico- științific de constatare a stării de ebrietate de model „**********” a lui Plămădeală *****, stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/1 (f.d.19-20);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului, din* *****, în cadrul căreia a fost examinat tichetul „Drager” cu numărul testului ***** în urma examinării fiind stabilit la rubrica numele persoanei testate este indicat Plămădeală *****, iar la rubrica rezultat final fiind indicat 0,38 mg/1 de alcool în aerul expirat (f.d.19-20);
- *procesul-verbal de ridicare din 07.06.2022,* în cadrul căreia de la Plămădeală *****, urma a fi ridicat permisul de conducere pe numele Plămădeală *****cu nr.025408088, însă cel din urmă nu l-a prezentat indicând motivul pierderii acestuia (f.d.45);
- *Corpuri delicte* – tichetul „Drager” cu numărul ***** din *****, două înregistrări video din data de *****, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din ***** (f.d.21).

Instanța relevă că pe parcursul examinării cauzei penale, de către inculpat a fost solicitată audierea martorului, Varzari Tudor, însă ulterior partea apărării a renunțat la audierea acestora.

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică a faptei constatate.

Potrivit art.14 Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de răspundere penală.

Potrivit art.8 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nui va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, întrun proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate

garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printro hotărâr judecătorească definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța relevă că lui Plămădeală ***** i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

La alin. (1) și (2) al art. 100 din același cod, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Plămădeală ***** nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din declarațiile martorilor, a mijloacelor de probă acumulate la faza urmăririi penale, a celor prezentate în cadrul cercetării judecătorești şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată.

Respectiv, la caz, au fost respectate prevederile art. 100 alin. (1), (3) şi (4) din Codul de procedură penală, care acordă dreptul acuzatorului de a solicita administrarea lor, or administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

În continuare, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu precizarea că verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, condiții respectate în această speţă.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Într-o altă orientare, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Prin urmare, conform ordonanței de punere sub învinuire (f.d.58-59) şi a rechizitoriului, acțiunile lui Plămădeală *****, comise la *****, au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) pe indici calificativi: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Alin. (1), (2) art. 113 al aceluiași cod, stipulează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul

interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

În speţă, instanţa constată că inculpatul Plămădeală ***** a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, relațiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

În speță, instanța de judecată apreciază că Plămădeală ***** a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, prin faptul că, fiind deținător al permisului de conducere, conștientizând caracterul social periculos al faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, la 27 mai 2022 în jurul orei 21:58, acţionând în mod intenţionat, conştientizând caracterul ilegal al acţiunilor sale şi al consecinţelor care pot surveni, a condus mijlocul de transport de marca „**********” cu numărul de înmatriculare***** pe o stradă din s. *****, r. *****.

Or, potrivit rezultatului *****ului „**********”, s-a stabilit că în aerul expirat la *****, ora 21:58, concentrația de alcool etilic era de 0,38 mg/l.

Sub acest aspect potrivit art. 134[12] alin. (3) Cod penal, (la data comiterii infracțiunii), prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

Astfel, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este absolut evident că persoana cu o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l, se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Sub aspectul aplicării legii penale în timp, conform art. 8 Cod penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

În acest sens, la art. 10 al aceluiași Cod, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

La data pronunțării prezentei sentințe, art. 132 Cod penal, stipulează că prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, iar art. 264[1] alin. (1) Cod penal, relevă că conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de

unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La data comiterii presupusei fapte penale – *****, de către Plămădeală *****, art. 264[1] alin. (1) Cod penal, stipula, că conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar se pedepsea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, reieșind din faptul că legea nouă înrăutățește situația inculpatului, instanța va aplica legea mai blândă, în vigoare la data comiterii faptei.

În continuare, instanța subliniază că la data comiterii faptei, art. 134[14] alin. (3) Cod penal, stipula că prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

Astfel, reieșind din norma nominalizată, pentru stabilirea stării de ebrietate, este suficientă constatarea concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l, și nu cumulativ.

Sub aspectul laturii obiective, în varianta imputată lui Plămădeală *****, constă în fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită cu mijlocul de transport în sensul art. 132 Cod penal.

La caz, potrivit declarațiilor martorului, Chiruța *****, precum și a inculpatului în ședința de judecată, ultimul a condus mijlocul de transport „**********” cu numărul de înmatriculare*****.

În acest sens, faptul conducerii mijlocului de transport nu a fost negat de către inculpat.

În continuare, una din condiții pentru a fi incidentă răspunderea penală în temeiul art. 264[1] alin. (1), este mijlocul de săvârșire a infracţiunii, şi anume – mijlocul de transport în sensul art. 132 Cod penal.

În corespundere cu art. 132 Cod penal, prin mijloace de transport se înțeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele și alte mijloace de transport mecanice.

La caz, Plămădeală ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal conducând mijlocul de transport - „**********” cu numărul de înmatriculare*****.

La acest segment, în cadrul cercetării judecătorești, de către inculpat a fost invocată versiunea precum că a fost de-acord cu rezultatul testării cu aparatul „Drager”, totodată menționând că a fost de-acord cu rezultatul testului, din motiv că i s-a promis că o să fie tot bine.

La acest capitol, instanța va aprecia critic versiunea invocată în ședința de judecată de către inculpat, fiind decât o strategie de apărare, nefiind relevate circumstanțe de fapt sau de drept care combate învinuirea adusă.

Infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (1) Cod penal, este una formală, ea se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 264[1] alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și a dorit să conducă mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La caz, inculpatul, Plămădeală *****, întrunește condițiile subiectului infracțiunii prevăzute de art. 264[1] Cod penal, fiind persoană responsabilă la momentul comiterii faptei ilegale. Mai mult, acesta întrunește și condiția specială ale acestei infracțiuni, fiind deținătorul unui permis de conducere valabil pe numele său.

În concluzie, audiind participanţii la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieşind din limitele învinuirii înaintate, instanţa de judecată, apreciază că vinovăţia inculpatului, Plămădeală ***** în şedinţă de judecată s-a confirmat dincolo de orice dubiu rezonabil.

Cu privire la cererile apărării în cadrul examinării cauzei penale.

În conformitate cu art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

În acest context, instanţa susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, cu obiecţii faţă de probele administrate în şedinţă de judecată.

De către inculpat, a fost înaintată cererea cu privire la constatarea nulității testului nr. *****, efectuat pe numele Plămădeală *****, la *****, ora 22:00, cu aparatul „Drager” *****.

În motivarea cererii a indicat că la 18.09.2025, a studiat rechizitoriu și materialele dosarului care s-a finisat cu f.d.123, de unde rezultă că conform procesului verbal de examinare a obiectului (f.d.19) a fost examinat Testul nr. ***** efectuat pe numele lui Plămădeală *****la *****, ora 22:00, cu aparatul „********** *****, *****”, unde inspectorii observă că pe testul dat este indicată denumirea.

A menționat că ofițerul a scris că testul a fost printat la Drager, locul r. *****, mai jos fiind indicat „***** ***** seria *****”, însă nu înțelege cum se poate ca el să fi suflat în s. ***** și testul nr. ***** să fie efectuat cu aparatul „*****alcotest*****”, dar ulterior indică mai jos că testul nr. ***** a fost printat la locul *****, cu alt *****, cu nr. *****, seria ***** Drager, la printerul nr. ARCM-5007. S-a consultat cu mai mulți specialiști care i-au conformat că este vorba de aparate de testare diferite. Susține că de aici rezultă că organul de urmărire penală minte sau s-a încurcat în teste.

Menționează inculpatul că atunci când a suflat în aparat, și la poliție la ***** și la procuratură a solicitat să i se prezinte certificatul de omologare și de verificare metrologică a aparatului „********** *****, *****”, dar nici inspectorul Chiruța *****, nici ofițerul Andrian *****și nici Procurorul nu i le-a prezentat.

Solicită anularea testului nr. *****, efectuat cu aparatul „********** *****, *****”, dat fiind faptul că nu deține certificatul verificării metrologice și certificatul de omologare.

Potrivit art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale.

Același cod, la art. 251[1] stabilește că determină întotdeauna aplicarea nulităţii încălcarea dispoziţiilor privind: a) compunerea completului de judecată; b) competenţa instanţelor judecătoreşti după calitatea persoanei; c) publicitatea şedinţei de judecată; d) participarea părţilor în cazurile obligatorii;e) prezenţa interpretului, traducătorului, dacă este obligatorie potrivit legii. Nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere. Încălcarea dispoziţiilor legale prevăzute la alin.(1) poate fi invocată la orice etapă a procesului penal.

Prin cererea înaintată, inculpatul a solicitat anularea bonului *****ului „*****Alcotest *****” nr. ***** din *****, fiind invocate prevederile de drept, art. 94 al Codului de procedură penală.

Temeiul de fapt în vederea înaintării unei asemenea cereri a fost declarațiile inculpatului, precum că aparatul „********** *****, *****”, nu deține certificatul verificării metrologice și certificatul de omologare.

La acest aspect, instanța menționează că solicitarea de a declara nule anumite probe la etapa cercetării judecătorești instituie, pe de o parte, un drept al părții de a face referire la această nulitate la etapa dezbaterilor judecătorești, iar pe de altă parte, o obligație a instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la nulitatea invocată.

Prin urmare, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă, inter alia, probele pe care își bazează concluziile instanţa de judecată şi motivele pentru care instanţa a respins alte probe.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art. în procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanţa de judecată şi nu pot fi puse la baza sentinţei sau a altor hotărîri judecătoreşti datele care au fost obţinute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală, cu excepţia organelor de control şi altor părţi în proces prevăzute la art.93 alin.(3).

Potrivit pct. 13 al Hotărârii de Guvern Nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, în vigoare la data comiterii infracţiunii, persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.

În acest context, instanța apreciază că la caz, fiind efectuată testarea alcoolscopică de către agentul constatator, rezultatul acesteia nefiind contestat, acesta are forță probantă nefiind afectat de vicii.

Mai mult decât atât, la f.d. 7 , inculpatul a scris: „sunt de acord cu rezultatul și nu doresc a merge la spital pentru a preleva probe din sînge”.

Conform pct. 14 al aceluiași Regulament, refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare.

Așadar, bonul *****ului „********** *****, *****” nr. ***** din *****, este în vigoare nefiind constate temeiuri de nulitate a acestuia.

Totodată, deși inculpatul a menționat că nu i s-a prezentat buletinul de verificare metrologică, la materialele dosarului (f.d.17) este anexat buletinul de verificare metrologică nr. C0365445 a *****ului ***** din 11.08.2021.

Prin urmare, cererea inculpatului Plămădeală *****, se va respinge ca fiind neîntemeiată.

Instanța de judecată remarcă că, în privința lui Plămădeală *****a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

Cu privire la aplicarea prescripției pentru tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Conform art. 10 al aceluiași Cod, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

În conformitate cu art. 389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie.

În conformitate cu art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art.53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei), persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrşirii infracţiunii au expirat următoarele termene 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare.

Prin urmare infracțiunea prevăzută de art.264^1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, astfel, atribuindu-se la categoria infracțiunilor ușoare.

Conform art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Potrivit art. 8, 10 alin. (2) Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

În această ordine de idei, în virtutea celor expuse supra, instanța constată necesitatea liberării de pedeapsă penală a lui Plămădeală ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Instituția prescripției tragerii la răspundere penală este reglementată în coroborare cu instituția pedepsei penale. Agravarea pedepsei conduce în mod direct la schimbarea prescripției. Astfel, termenul de prescripție variază în funcție de gravitatea pedepsei şi, implicit, în funcție de gravitatea infracțiunii.

Prescripția tragerii la răspundere penală mai este numită şi „prescripția răspunderii penale". În acest sens, s-a arătat că „prescripția răspunderii penale are la bază ideea că, pentru a-şi atinge scopul de realizare a ordinii de drept, răspunderea penală trebuie să intervină prompt, cât mai aproape de momentul săvârșirii infracțiunii, întrucât doar în acest fel poate fi realizată prevenția generală şi cea specială, şi poate fi creat, pe de o parte, sentimental de securitate a valorilor sociale ocrotite, iar, pe de altă parte - încrederea în autoritatea legii. Cu cât răspunderea penală este angajată mai târziu față de data săvârșirii infracțiunii, cu atât eficiența ei scade, rezonanța socială a săvârșirii infracțiunii se diminuează, iar stabilirea răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii nu mai apare ca necesară, deoarece urmările acesteia ar fi putut fi înlăturate sau șterse. Totodată, în intervalul de timp scurs de la săvârșirea infracțiunii, autorul acesteia, sub presiunea amenințării răspunderii penale, se poate corecta, fără a mai fi necesară aplicarea unei pedepse (...). Prin urmare, pentru a nu lăsa nesoluționate sine die raporturi juridice de conflict, legiuitorul a reglementat prescripția răspunderii penale drept cauză de înlăturare a răspunderii penale".

Prin definiție, prescripția răspunderii penale constă în stingerea raportului juridic penal de conflict şi, prin aceasta, în stingerea dreptului statului de a trage la răspundere penală persoana care săvârșește o infracțiune, după trecerea unui anumit interval de timp de la data comiterii acesteia, respectiv după scurgerea termenului de prescripție.

Cât privește natura juridică a prescripției de tragere la răspundere penală, este de remarcat că în jurisprudența sa, CtEDO a notat că normele în materie de prescripție sunt legi de procedură (A se vedea: cauzele *Coëme şi alţii împotriva Belgiei* [12, § 149], *Previti împotriva Italiei* [15, § 80], *Borcea împotriva României* [18, § 64]). În special, în cauza Borcea împotriva României, Curtea a statuat că normele privind prescripția nu definesc infracțiunile şi pedepsele care le sancționează şi pot fi interpretate ca impunând o simplă condiție prealabilă pentru examinarea cauzei.

Raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, instanța consideră necesar ca Plămădeală ***** să fie liberat de răspundere penală în baza art. 264^1 alin.(1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat - art. 264^1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din

momentul comiterii faptei, până la adoptarea prezentei sentințe, a expirat mai mult de 2 ani, prin urmare, în privința inculpatului sunt aplicabile prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 398 alin.(1) 8 Cod de procedură penală, dacă inculpatul a fost achitat sau eliberat de pedeapsă, sau eliberat de executarea pedepsei, sau a fost condamnat la o pedeapsă neprivativă de libertate, sau în privinţa lui a fost încetat procesul penal, instanţa, dacă inculpatul se află în stare de arest, îl pune imediat în libertate chiar în sala şedinţei de judecată.

Prin încheierea judecătorului de instrucție nr. ***** din *****, a fost aplicată în privința învinuitului măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport până la soluționarea în fond a cauzei.

Instanța va dispune revocarea măsurii preventive – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, reieșind din soluția de liberare de pedeapsă penală a inculpatului.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Corpurile delicte – tichetul „Drager” cu numărul ***** din ***** și două înregistrări video din data de *****, se vor păstra la materialele cauzei penale.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată nu au fost invocate cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanța,

h o t ă r ă ș t e:

Plămădeală *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport aplicată prin încheierea judecătorului de instrucție nr. ***** din ***** – se revocă.

Corpurile delicte – tichetul „Drager” cu numărul ***** din ***** și două înregistrări video din data de *****, recunoscute prin ordonanța din ***** în calitate de corpuri delicte – a se păstra la materialele dosarului.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 13 martie 2026.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Angheluță